

ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΘΕΑΣΑΜΕΝΟΙ (3)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Του Ανδρέα Θεοδώρου, τ. Καθηγητή Πανεπιστημίου
«Τον Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνούμεν»,

Η λατρεία της Εκκλησίας εξειδικεύεται. Προσκυνούμε, Κύριε, το άγιο πρόσωπό σου, που δεν γνώρισε κανένα ίχνος αμαρτίας. Λατρεύουμε ευλαβικά το μυστήριο της λυτρωτικής θείας οικονομίας σου, την παρουσία σου στον κόσμο, τη ζωή τη γεμάτη κακοπάθεια και οδύνη που θεληματικά ανέλαβες, για να ζήσουμε εμείς τη ζωή του Θεού στα χαλάσματα της αποστατημένης μας φύσεως. Δοξάζομε το όλο σου λυτρωτικό θείο μυστήριο, το απερινόητο θαύμα της θείας σου ενανθρωπήσεως. Ειδικότερα όμως προσκυνούμε το σταυρό σου, το σεβάσμιο ξύλο στο οποίο εξέτεινες τις άχραντες παλάμες σου, επισυνάγοντας «τα το πριν διεστώτα», δηλαδή Θεόν και άνθρωπο που τόσο βαθιά εχώρισε η αμαρτία· το τίμιο ξύλο που πότισες με το άγιο αίμα σου, για να ξεπλύνεις τους ρύπους και τα αμαρτωλά αίσχη ολόκληρου του κόσμου και να κάνεις ν' ανθίσει στην ερημιά του Γολγοθά το νέο δέντρο της ζωής, ο βλαστός της ουράνιας θείας βασιλείας. Προσκυνούμε το ξύλο του σταυρού στο οποίο εκάρφωσες και έσχισες το γραμμάτιο των αμαρτιών μας, που τόσο αλόγιστα υπέγραψε στην Εδέμ το πρωτόπλαστο ζεύγος, «δειγματίσας εν παρρησία» τις υπενάντιες αρχές και

εξουσίες, τις οποίες εθριάμβευσες με τη φωτιά του λυτρωτικού πάθους σου (Κολ. 2, 15) το ξύλο, το οποίο μας εξιλέωσε μπροστά στον Άγιο Θεό, μας έκανε και πάλι παιδιά του Θεού αγαπητά, μας άνοιξε την κλειστή πύλη της Εδέμ, οδηγώντας μας στα φωτεινά σκηνώματα του ουρανού. [\(περισσότερα...\)](#)